

بررسی واژه‌هایی از گویش تاتی مردم سنخواست و جاجرم در آثار عطار

دکتر هادی اکبرزاده
مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد
ابراهیم کنعانی*
دانشجوی دکتری دانشگاه سمنان
محمد رضا عبدی
دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه سمنان

چکیده

گویش تاتی شمال خراسان، یکی از گویش‌های اصیل و مهم زبان فارسی است که امروزه در بخش‌هایی از منتهی‌الیه غرب خراسان بزرگ مانند سنخواست، راز، گیقان، جاجرم و... رایج است. بررسی و شناخت این گویش، به سبب گستردگی آن در پهنه‌ای وسیع، کثرت گویشوران، پیشینه‌ای تاریخی، پیوند با گذشته زبان و حفظ بسیاری از واژگان خاص مربوط به دوران‌های تاریخی زبان فارسی، ارزش فراوان دارد. امروزه هم بسیاری از واژگان زیبا و اصیل فارسی ذری کهن، در گویش تاتی مردم سنخواست و جاجرم یافت می‌شود و هم معنای بسیاری از واژه‌های دیرپاب آثار کهن زبان فارسی، در فضای فرهنگی این مردم و گویش تاتی قابل پی‌گیری است. در این جستار برآنیم با رویکردی به آثار عطار، اهمیت گردآوری و ثبت و ضبط واژگان غنی این گویش و نیز توجه به این گویش را به دلیل حفظ تلفظ کهن بعضی از واژه‌ها و وجود بسیاری از واژگان و ساختارهای کهن با ارائه شواهدی از آثار عطار بازگو کنیم.

کلیدواژه آثار عطار، گویش تاتی، سنخواست، جاجرم، حفظ تلفظ کهن

واژگان.

* ebrahimkanani@gmail.com